

## **Andre Mosebok /Exodus / Shmot**

### **Parasha 13 Torah Shmât (Navnene).**

[Kapittel 1](#)

[Kapittel 2](#)

[Kapittel 3](#)

[Kapittel 4](#)

[Kapittel 5](#)

[Kapittel 6](#)

### **Parashah 13 haftarah**

[J'sha'jaho / Jesaja 27:6 – 28:13 Ashkenazim](#)

[J'sha'jaho / Jesaja 29:22 – 29:23 Ashkenazim](#)

[Jirm'jaho / Jeremia 1:1 – 2:3 Sefardim](#)

### **Parashah 13 brit chadashah**

[Mattitjaho / Matteus 22:23 – 22:33](#)

[Mattitjaho / Matteus 22:41 – 22:46](#)

[Markus 12:18 – 12:27](#)

[Markus 12:35 – 12:37](#)

[Lukas 20:27 – 20:44](#)

[Apostlenes gjerninger 3:12 – 3:15](#)

[Apostlenes gjerninger 5:27 – 5:32](#)

[Apostlenes gjerninger 7:17 – 7:36](#)

[Apostlenes gjerninger 22:12 – 22:16](#)

[Apostlenes gjerninger 24:14 – 24:16](#)

[1. Korinterne 14:18 – 14:25](#)

[Hebreerne 11:23 – 11:26](#)

## **Andre mosebok**

### **Kapittel 1**

<sup>1</sup> Dette er navnene på Israels sønner som kom til Mitsrajim – hver mann og hans hus kom sammen med Ja'akåv: <sup>2</sup> Re'oven, Shim'ån, Levi og J'hodah, <sup>3</sup> Jissakar, Z'volon og Benjamin, <sup>4</sup> Dan, Naftali, Gad og Asjer. <sup>5</sup> Alle sjeler som stammet fra Ja'akåvs liv, var i alt sytti sjeler, for Jåsef var allerede i Mitsrajim.

<sup>6</sup> Jåsef døde. Det gjorde også alle brødrene hans og hele det slektsleddet. <sup>7</sup> Men Israels barn var fruktbare og ble til en stor mengde. De ble mange og over all måte tallrike. Landet ble fylt opp av dem.

<sup>8</sup> Nå steg det fram en ny konge over Mitsrajim, en konge som ikke kjente Jåsef. <sup>9</sup> Han sa til folket sitt: «Se, Israels barns folk er større og mektigere enn oss. <sup>10</sup> Kom, la oss gå viselig fram mot dem, så de ikke skal bli enda flere. For om det skulle skje at det brøt ut krig, kunne de slå seg sammen med fiendene våre, kjempe imot oss og dra opp fra landet.»

<sup>11</sup> Derfor satte de slavevoktere over dem for å undertrykke dem med tunge byrder. De bygde opplagsbyer for paråh: Pitåm og Ramses. <sup>12</sup> Men jo mer de undertrykte dem, desto flere ble de og bredte seg utover. Og de hadde angst for Israels barn. <sup>13</sup> Derfor la egypterne hardt slavearbeid på Israels barn. <sup>14</sup> De gjorde livet surt for dem med tungt slavearbeid, med leire, med murstein og med all slags slavearbeid på markene. Alt slavearbeidet de tvang dem til å gjøre, var hardt.

<sup>15</sup> Da talte kongen i Mitsrajim til hebreernes jordmødre. Den ene hadde navnet Sjifra, og den andre hadde navnet Poa. <sup>16</sup> Han sa til dem: «Når dere forløser hebreerkvinnene, skal dere se etter i fødestolene. Hvis det er en sønn, skal dere drepe ham. Men hvis det er en datter, skal dere la henne leve.» <sup>17</sup> Men jordmødrene fryktet Elåhim, og de gjorde ikke som kongen i Mitsrajim hadde sagt til dem. De lot guttebarna leve. <sup>18</sup> Så kalte kongen i Mitsrajim jordmødrene til seg og sa til dem: «Hvorfor har dere gjort dette og latt guttebarna leve?» <sup>19</sup> Jordmødrene sa til paråh: «Fordi de hebraiske kvinnene ikke er som de egyptiske kvinnene. For de er livskraftige, og de føder før jordmødrene kommer til dem.» <sup>20</sup> Derfor lot Elåhim det gå godt for jordmødrene, og folket ble større og ble enda mektigere. <sup>21</sup> Fordi jordmødrene fryktet Elåhim, skjedde det at Han sørget for deres hus. <sup>22</sup> Så bød paråh hele folket og sa: «Hver sønn som blir født, skal dere kaste i elven, men hver datter skal dere la leve.»

[Til toppen](#)

## Kapittel 2

<sup>1</sup> En mann av Levis hus hadde gått og tatt en Levis datter til ekte. <sup>2</sup> Kvinnen ble med barn og fødte en sønn. Da hun så at han var et vakkert barn, gjemte hun ham i tre måneder. <sup>3</sup> Men da hun ikke lenger kunne gjemme ham, skaffet hun en kurv av papyrus til ham, dekket den med jordbek og tjære, la barnet i den og satte den mellom sivet ved elvebredden. <sup>4</sup> Hans søster sto et stykke unna, så hun skulle få kjennskap til hva som skjedde med ham.

<sup>5</sup> Da kom paråhs datter ned for å bade i elven. Tjenestepikene hennes gikk langs elvebredden. Da hun fikk se kurven mellom sivet, sendte hun sin slavekvinne for å hente den. <sup>6</sup> Da hun åpnet den, fikk hun se barnet, og se, det var en liten gutt som gråt. Hun fikk medynk med ham og sa: «Dette er et av barna til hebreerne.» <sup>7</sup> Da sa hans søster til paråhs datter: «Skal jeg gå og hente en amme til deg fra de hebraiske kvinnene, så hun kan amme barnet for deg?» <sup>8</sup> Paråhs datter sa til henne: «Gå!» Så gikk den unge piken og hentet

barnets mor. <sup>9</sup> Så sa paråhs datter til henne: «Ta med deg dette barnet og gi ham die for meg, og jeg skal gi deg lønn.» Så tok kvinnen barnet og ammet ham. <sup>10</sup> Barnet vokste opp, og hun førte ham til paråhs datter, og han ble hennes sønn. Hun kalte ham med navnet Måshe og sa: «For jeg har dratt ham opp av vannet.»

<sup>11</sup> Det skjedde i de dager, etter at Måshe var blitt voksen, at han gikk ut til sine brødre og så tvangsarbeidet deres. Han så en egypter som slo en hebreer, en av hans brødre. <sup>12</sup> Da snudde han seg til begge sider, og siden han ikke fikk øye på noen, slo han egypteren i hjel og gjemte ham i sanden. <sup>13</sup> Da han kom tilbake dagen etter, se, da var det slagsmål mellom to hebreere. Han sa da til den som hadde gjort urett: «Hvorfor slår du din neste?» <sup>14</sup> Da sa han: «Hvem har satt deg til fyrste og dommer over oss? Har du tenkt å drepe meg på samme måten som du drepte egypteren?» Da ble Måshe redd og sa: «Sannelig, dette er blitt kjent!» <sup>15</sup> Da paråh fikk høre om det som hadde hendt, prøvde han å få drept Måshe. Men Måshe flyktet fra paråh og slo seg ned i landet Midjan. Der satte han seg ned ved en brønn.

<sup>16</sup> Presten i Midjan hadde syv døtre. De kom for å øse opp vann, og de fylte trauene for å gi sin fars småfe å drikke. <sup>17</sup> Da kom gjeterne og drev dem bort. Men Måshe sto opp og hjalp dem og lot småfeet få drikke. <sup>18</sup> Da de kom til sin far Re'uel, sa han: «Hvorfor kommer dere så snart i dag?» <sup>19</sup> De sa: «En egypter fridde oss fra gjeterens hånd. Han øste også opp nok vann til oss, og han ga småfeet å drikke.» <sup>20</sup> Da sa han til sine døtre: «Hvor er han? Hvorfor har dere latt mannen bli igjen alene? Hent ham hit, så han kan få mat å spise.»

<sup>21</sup> Måshe samtykket i å bo hos mannen, og han ga sin datter Tzippara til Måshe. <sup>22</sup> Hun fødte en sønn. Han kalte ham med navnet Gershåm, for han sa: «Jeg er blitt utlending i et fremmed land.»

<sup>23</sup> Så gikk det mange dager, og imens døde kongen i Mitsrajim. Da sukket Israels barn under slaveriet, og de ropte. Nødpetet deres under slaveriet nådde opp til Elåhim. <sup>24</sup> Da hørte Elåhim deres sukk, og Elåhim husket sin pakt med Avraham, med Jitzchak og med Ja'akåv. <sup>25</sup> Elåhim så til Israels barn, og Elåhim hadde omsorg for dem.

[Til toppen](#)

### Kapittel 3

<sup>1</sup> Måshe gjette småfeet til sin svigerfar Jitrå, presten i Midjan. Han førte småfeet til den andre siden av ørkenen og kom til Chårev, Elåhims fjell. <sup>2</sup> YHVHs Engel viste seg for ham i en flammende ild midt ut fra en tornebusk. Han så, og se, tornebusken brant med ild, men tornebusken brant ikke opp. <sup>3</sup> Da sa Måshe: «Jeg vil nå gå bort dit og se på dette mektige synet, hvorfor tornebusken ikke brenner opp.» <sup>4</sup> Da YHVH så at han gikk bort for å se, kalte Elåhim på ham midt ut fra tornebusken og sa: «Måshe, Måshe!» Han sa: «Her er jeg.» <sup>5</sup> Da sa Han: «Kom ikke nær dette stedet! Ta sandalene av føttene dine, for stedet du står på, er hellig grunn.» <sup>6</sup> Han sa: «Jeg er din fars Elåhim, Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim.» Da skjulte Måshe ansiktet, for han fryktet å skue mot Elåhim. <sup>7</sup> YHVH sa:

«Jeg har sannelig sett hvordan Mitt folk fornedres i Mitsrajim. Klageropet deres over slavedriverne har Jeg hørt, for Jeg kjenner lidelsene deres. <sup>8</sup> Derfor er Jeg kommet ned for å fri dem ut fra egypternes hånd, og for å føre dem opp fra det landet og inn i et godt og vidstrakt land, til et land som flyter med melk og honning, til området til K'naaneerne, hitittene, emårittene, perizittene, chivittene og jevosittene. <sup>9</sup> Og se nå, derfor er klageropet fra Israels barn kommet til Meg, og Jeg har også sett hvordan egypterne undertrykker dem. <sup>10</sup> Derfor, kom nå, så skal Jeg sende deg til paråh, så du kan føre Mitt folk, Israels barn, ut av Mitsrajim.»

<sup>11</sup> Men Måshe sa til Elåhim: «Hvem er jeg, så jeg skulle gå til paråh, og så jeg skulle føre Israels barn ut av Mitsrajim?» <sup>12</sup> Da sa Han: «Jeg skal være med deg, og dette skal være et tegn på at Jeg har sendt deg: Når du har ført folket ut av Mitsrajim, skal du tilbe Elåhim på dette fjellet.»

<sup>13</sup> Da sa Måshe til Elåhim: «Se, når jeg kommer til Israels barn og sier til dem: Deres fedres Elåhim har sendt meg til dere, og de sier til meg: Hva er Hans navn? Hva skal jeg da si til dem?» <sup>14</sup> Elåhim sa til Måshe: «JEG ER DEN JEG ER.» Og Han sa: «Dette skal du si til Israels barn: JEG ER har sendt meg til dere.» <sup>15</sup> Elåhim sa også til Måshe: «Dette skal du si til Israels barn: YHVH, deres fedres Elåhim, Avrahams, Jitzchaks og Ja'akåvs Elåhim, har sendt meg til dere. Dette er Mitt navn til evig tid, og slekt etter slekt skal kalle Meg ved dette navnet.

<sup>16</sup> Gå og samle Israels eldste og si til dem: YHVH, deres fedres Elåhim, Avrahams, Jitzchaks og Ja'akåvs Elåhim, viste seg for meg og sa: Jeg har sannelig sett til dere og sett hva som blir gjort mot dere i Mitsrajim. <sup>17</sup> Jeg har sagt at Jeg vil føre dere opp fra fornedrelsen i Mitsrajim, til K'naaneernes, hitittenes, emårittens, perizittens, chivittens og jevosittens land, til et land som flyter med melk og honning. <sup>18</sup> Da skal de høre på din røst, og du skal gå inn, du og Israels eldste, til kongen i Mitsrajim. Du skal si til ham: YHVH, hebreernes Elåhim, har møtt oss. Nå ber vi om at du vil la oss dra tre dagsreiser ut i ørkenen, så vi kan ofre til YHVH vår Elåhim. <sup>19</sup> Men Jeg vet at kongen i Mitsrajim ikke vil la dere dra, nei, ikke engang ved en mektig hånd. <sup>20</sup> Derfor vil Jeg rekke ut Min hånd og slå Mitsrajim med alle Mine underfulle gjerninger som Jeg skal gjøre i dets midte. Etter det skal han la dere dra. <sup>21</sup> Jeg skal la dette folket finne nåde i egypternes øyne. Det skal skje når dere drar, at dere ikke skal dra tomhendt. <sup>22</sup> Men alle kvinnene skal be naboen sin som bor ved huset hennes, om noe av sølv, noe av gull og klær. Dem skal dere kle på sønnene og døtrene deres. På den måten skal dere plyndre egypterne.»

[Til toppen](#)

## Kapittel 4

<sup>1</sup> Da svarte Måshe og sa: «Tenk om de ikke vil tro på meg eller høre på min røst, men sier: YHVH har ikke vist seg for deg.» <sup>2</sup> Da sa YHVH til ham: «Hva er det du har i hånden?» Han sa: «En stav.» <sup>3</sup> Han sa: «Kast den på bakken!» Så kastet han den på bakken, og den ble til en slange, og Måshe flyktet for den. <sup>4</sup> Da sa YHVH til Måshe: «Rekk ut hånden og grip den i halen!» Han rakte ut hånden og holdt den fast i halen, og den ble til en stav i hånden hans.

<sup>5</sup> «Dette skjer for at de skal tro at YHVH, deres fedres Elåhim, Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim har vist seg for deg.»

<sup>6</sup> YHVH talte til ham igjen og sa: «Stikk nå hånden din inn på brystet!» Han stakk hånden inn på brystet. Da han tok den ut, se, da var hånden hans spedalsk, som snø. <sup>7</sup> Han sa: «Stikk hånden inn på brystet igjen!» Så stakk han hånden inn på brystet igjen, og se, den ble igjen like frisk som resten av hans kropp. <sup>8</sup> «Det skal bli slik at hvis de ikke tror på deg, eller ikke vil ta hensyn til budskapet i det første tegnet, så skal de tro budskapet i det andre tegnet. <sup>9</sup> Det skal bli slik at om de ikke engang vil tro på disse tegnene, eller høre på din røst, da skal du ta vann fra elven og helle det ut på tørt land. Vannet du tar fra elven, skal bli til blod på tørt land.»

<sup>10</sup> Da sa Måshe til YHVH: «Å, min Herre, jeg er ikke en ordets mann, verken i går, dagen før eller etter at Du talte til Din tjener, men jeg er treg med munnen og treg med tungen.»

<sup>11</sup> Da sa YHVH til ham: «Hvem ga mennesket munn? Eller hvem gjør stum, døv, seende eller blind? Er det ikke Jeg, YHVH? <sup>12</sup> Gå nå, og Jeg skal være med din munn og lære deg hva du skal tale.»

<sup>13</sup> Men han sa: «Å, min Herre, send bud ved hvem som helst du ellers vil.» <sup>14</sup> Da ble YHVHs vrede opptent mot Måshe, og Han sa: «Er ikke levitten Aharån din bror? Jeg vet at han er vel-talende. Og se, han har også gått ut for å møte deg. Når han ser deg, blir han glad i sitt hjerte. <sup>15</sup> Du skal tale til ham og legge ordene i munnen hans. Jeg skal være med din munn og med hans munn, og Jeg skal lære deg hva du skal gjøre. <sup>16</sup> Så skal han tale for deg til folket. Han skal selv være som en munn for deg, og du skal være som Elåhim for ham.

<sup>17</sup> Denne staven skal du ta i hånden, og med den skal du gjøre tegnene.»

<sup>18</sup> Så gikk Måshe og vendte tilbake til sin svigerfar Jitrå, og han sa til ham: «Jeg ber deg, la meg få gå og vende tilbake til mine brødre som er i Mitsrajim, og se om de fortsatt er i live.» Jitrå sa til Måshe: «Gå i fred!» <sup>19</sup> YHVH sa til Måshe i Midjan: «Gå, vend tilbake til Mitsrajim. For alle de som sto deg etter livet, er døde.» <sup>20</sup> Da tok Måshe sin kone og sine sønner og satte dem opp på et esel, og så vendte han tilbake til landet Mitsrajim. Måshe tok Elåhims stav i hånden. <sup>21</sup> YHVH sa til Måshe: «Når du drar tilbake til Mitsrajim, gi da akt på alle undrene Jeg har overgitt i din hånd, så du gjør dem framfor paråhs ansikt. Men Jeg skal forherde hans hjerte, så han ikke lar folket fare. <sup>22</sup> Da skal du si til paråh: Så sier YHVH: Israel er Min førstefødte sønn. <sup>23</sup> Derfor sier Jeg til deg: La Min sønn fare, så han kan tilbe Meg. Men hvis du nekter å la ham fare, se, da skal Jeg slå din førstefødte sønn i hjel.»

<sup>24</sup> Det skjedde da de var på veien, ved leirplassen, at YHVH møtte ham og sto ham etter livet. <sup>25</sup> Da tok Tzippåra en skarp stein, skar forhuden av sin sønn og kastet den på føttene til Måshe. Så sa hun: «Du er virkelig en blodbrudgom for meg!» <sup>26</sup> Så gikk Han bort fra ham. Da sa hun: «En blodbrudgom!» Det var på grunn av omskjærelsen.

<sup>27</sup> YHVH sa til Aharån: «Gå ut i ørkenen, så du kan møte Måshe.» Da gikk han og møtte ham ved Elåhims fjell, og han kysset ham. <sup>28</sup> Så fortalte Måshe Aharån alle ordene fra YHVH, Han som hadde sendt ham, og om alle tegnene Han hadde befalt ham å gjøre. <sup>29</sup> Så gikk

Måshe og Aharån av sted og samlet alle de eldste blant Israels barn. <sup>30</sup> Aharån talte alle ordene som YHVH hadde talt til Måshe. Så gjorde han tegnene for folkets øyne. <sup>31</sup> Folket trodde. Da de hadde hørt at YHVH hadde sett til Israels barn, og at Han hadde sett hvordan de ble fornedret, bøyde de seg og tilba.

[Til toppen](#)

## Kapittel 5

<sup>1</sup> Etterpå gikk Måshe og Aharån og sa til paråh: «Så sier YHVH, Israels Elåhim: La Mitt folk fare, så de kan holde pilegrimshøytid for Meg i ørkenen.» <sup>2</sup> Paråh sa: «Hvem er YHVH, at jeg skulle lyde Hans røst og la Israel fare? Jeg kjenner ikke YHVH, og jeg vil ikke la Israel fare.»

<sup>3</sup> Da sa de: «Hebreernes Elåhim har møtt oss. La oss gå tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til YHVH vår Elåhim, så Han ikke kommer over oss med pest eller med sverd.» <sup>4</sup> Da sa kongen i Mitsrajim til dem: «Måshe og Aharån, hvorfor tar dere folket bort fra arbeidet deres? Gå tilbake til tvangs-arbeidet!» <sup>5</sup> Paråh sa: «Se, folket i landet er nå blitt mange, og dere lar dem hvile fra tvangsarbeidet.»

<sup>6</sup> Samme dag påla paråh slavevokterne og oppsynsmennene for folket, og sa: <sup>7</sup> «Dere skal ikke lenger gi folket halm til å lage murstein av, slik som før. La dem selv gå og sanke halm!

<sup>8</sup> Dere skal kreve det samme antall murstein av dem som de lagde før. Dere skal ikke slå av på det. For de er late. Derfor roper de og sier: La oss gå og ofre til vår Elåhim! <sup>9</sup> Gjør bare slavearbeidet tyngre for mennene, så de kan streve med det og ikke høre på løgnaktige ord.»

<sup>10</sup> Slavevokterne og oppsynsmennene for folket gikk ut og talte til dem og sa: «Så sier paråh: Jeg vil ikke gi dere halm. <sup>11</sup> Gå selv og skaff dere halm, der dere kan finne den. Men det blir ikke slått av noe som helst på slavearbeidet deres.» <sup>12</sup> Så ble folket spredt over hele landet Mitsrajim for å sanke enkle halmstrå til halm. <sup>13</sup> Slavevokterne tvang dem til å skynde seg og sa: «Fullfør arbeidet deres, like mye hver dag som da dere hadde halm.» <sup>14</sup> Også oppsynsmennene over Israels barn, som paråhs slavevoktere hadde satt over dem, ble slått. De ble spurt: «Hvorfor har dere verken i går eller i dag oppfylt pålegget om å lage nok murstein, slik som før?»

<sup>15</sup> Da kom oppsynsmennene for Israels barn og ropte til paråh og sa: «Hvorfor gjør du dette mot slavene dine? <sup>16</sup> Slavene dine får ikke halm, og de sier til oss: Lag murstein! Og se, slavene dine blir slått, men skylden ligger hos ditt eget folk.» <sup>17</sup> Men han sa: «Dere er late, late! Derfor sier dere: La oss gå og ofre til YHVH! <sup>18</sup> Derfor skal dere nå gå og gjøre slavearbeidet. Halm skal dere ikke få, men dere skal lage like mye murstein.»

<sup>19</sup> Oppsynsmennene for Israels barn innså at de var i nød da det ble sagt: «Dere skal ikke slå av på antallet murstein som kreves hver dag.»

<sup>20</sup> Da de kom ut fra paråh, møtte de Måshe og Aharån, som sto der og ventet på dem. <sup>21</sup> De sa til dem: «La YHVH se til dere og dømme, for dere har gjort oss til en ond stank for paråh og tjenerne hans, så de har tatt sverdet i hånden for å drepe oss.» <sup>22</sup> Så vendte Måshe seg

igjen til YHVH og sa: «Adånaj, hvorfor har Du ført noe så ondt over dette folket? Hvorfor har Du sendt meg? <sup>23</sup> For helt fra jeg kom til paråh for å tale i Ditt navn, har han bare ført ondt over dette folket. Og Du har slett ikke fridd folket Ditt ut.»

[Til toppen](#)

## Kapittel 6

<sup>1</sup> Da sa YHVH til Måshe: «Nå skal du se hva Jeg skal gjøre med paråh. For ved en mektig hånd skal han la dem fare, og ved en mektig hånd skal han drive dem ut av landet sitt.»

[Til toppen](#)

## J'sha'jaho

## Kapittel 27

<sup>6</sup> Han skal la dem som kommer, slå rot i Ja'akåv. Israel skal blomstre og skyte knopp, og fylle jorden med frukt. <sup>7</sup> Har Han slått Israel slik Han slo dem som slo ham? Eller er han drept slik de ble drept, de som ble drept av Ham? <sup>8</sup> Du førte sak mot henne, da Du drev henne bort og sendte henne av sted. Han fordriver henne ved sin harde vind på østavindens dag. <sup>9</sup> Derfor, ved dette skal Ja'akåvs misgjerning sones. Dette er hele frukten av at hans synd blir tatt bort: Han knuser alle steinene i alteret slik kalksteiner knuses, Asjerapæler (asherim v'chamanim) og røkelsesaltere får ikke bli stående. <sup>10</sup> Den befestede byen skal bli liggende øde, boplassen skal forlates og ligge etterlatt som en ødemark. Der skal kalven beite, og der skal den legge seg ned og ete opp grenene som er der. <sup>11</sup> Når grenene er tørre, blir de brutt av. Kvinnene kommer og tar dem til brensel. For dette er ikke et forstandig folk. Derfor vil Han ikke ha barmhjertighet med dem, Han som dannet dem, og Han som formet dem, vil ikke være nådig mot dem.

<sup>12</sup> På den dagen skal det skje: YHVH skal treske, helt fra den strømmende Storelven til Mitsrajimerbekken. Og dere skal samles inn, én etter én, dere Israels barn! <sup>13</sup> På den dagen skal det skje: Det skal blåses i den store shåfaren (b'shåfar gadål). De skal da komme, de som er tapt i landet Ashor, og de som er fordrevet til landet Mitsrajim, de skal tilbe YHVH på det hellige berg i Jeroshalajim.

[Til toppen](#)

## Kapittel 28

<sup>1</sup> Ve over stolthetens krone til drankerne i Efraim. Dens herlige skjønnhet er en visnende blomst, som ligger over hodet til dalen med fete retter. Der ligger de, utslått av vin! <sup>2</sup> Se, YHVH har en som er mektig og sterk, som kommer som en haglstorm og et ødeleggende uvær, som mektige, flommende strømmer av vann. Med makt legger Han dem til jorden.

<sup>3</sup> Stolthetens krone, drankerne i Efraim, skal trampes under fot. <sup>4</sup> Dens herlige skjønnhet er en visnende blomst, som ligger over hodet til dalen med fete retter. Med den skal det gå som med de første modne fiken før høsten. Det er en som ser den, og han svelger den mens han har den i hånden. <sup>5</sup> På den dagen skal YHVH Tz'vaåt være som en herlig krone og

en skjønn krans for resten av sitt folk. <sup>6</sup> Han skal være rettens ånd for den som sitter som dommer, og styrke for dem som slår angrepet tilbake mot porten.

<sup>7</sup> Også de som er her, farer vill fordi de har drukket vin, og de trår feil etter å ha drukket sterk drikk. Prest og profet farer vill ved sterk drikk, de er fortumlet av vin, de trår feil etter å ha drukket sterk drikk. De farer vill når de skal se, de vakler når de skal dømme. <sup>8</sup> For alle bordene er fulle av spy og skitt. Det finnes ikke en ren flekk. <sup>9</sup> Hvem vil han lære kunnskap? Hvem vil han få til å skjønn budskapet? De som nettopp er avvent fra melk? De som nettopp er tatt bort fra brystet? <sup>10</sup> For det kommer bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der. <sup>11</sup> For med stammende lepper og på et annet tungemål skal Han tale til dette folket. <sup>12</sup> Det var Han som sa til dem: «Dette er hvilen, la den trette finne hvile ved den,» og: «Dette er freden.» Likevel ville de ikke høre. <sup>13</sup> Derfor blir YHVHs Ord til dem: «Bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der», så de skal gå og falle baklengs. De skal bli knust, bli fanget og grepet.

[Til toppen](#)

**J'sha'jaho**

## **Kapittel 29**

<sup>22</sup> Derfor sier YHVH om Ja'akåvs hus, Han som forløste Avraham: Nå skal Ja'akåv ikke bli til skamme, og hans ansikt skal ikke blekne. <sup>23</sup> For når han ser sine barn, et verk av Mine hender, i sin midte, skal de hellige Mitt navn. De skal hellige Ja'akåvs Hellige og frykte Israels Elåhim.

[Til toppen](#)

**Jirm'jaho**

## **Kapittel 1**

<sup>1</sup> Ordene av Jir'm'jaho, ben-Chil'kijaho, en av prestene i Anatåt i Binjamins land. <sup>2</sup> Til ham kom YHVHs Ord i de dager da Jåshijaho, ben-Amån, var konge av J'hodah, i det trettende året av hans regjeringstid. <sup>3</sup> De kom også til ham i de dager da J'håjakim, ben-Jåshijaho, var konge av J'hodah, og fram til slutten av det ellefte året Tzidkiah, ben-Jåshijaho, var konge i J'hodah, inntil de som bodde i Jeroshalajim, ble bortført som fanger i den femte måneden.

<sup>4</sup> Da kom YHVHs Ord til meg, og det lød slik: <sup>5</sup> «Før Jeg formet deg i mors liv, kjente Jeg deg. Før du ble født, helliget Jeg deg. Jeg satte deg til profet for folkeslagene.» <sup>6</sup> Da sa jeg: «Å, Herre YHVH! Se, jeg kan ikke tale, for jeg er en ungdom.» <sup>7</sup> Men YHVH sa til meg: «Si ikke: Jeg er bare en ungdom, for du skal gå til alle dem Jeg sender deg til, og alt det Jeg befaler deg, skal du tale. <sup>8</sup> Frykt bare ikke for dem, for Jeg er med deg. Jeg skal utfri deg,» sier YHVH.

<sup>9</sup> Da rakte YHVH fram sin hånd og rørte ved min munn, og YHVH sa til meg: «Se, Jeg legger Mine Ord i din munn. <sup>10</sup> Se, i dag har Jeg satt deg over folkeslagene og kongerikene, for å rykke opp og rive ned, for å ødelegge og å bryte ned, for å bygge og plante.»

<sup>11</sup> Igjen kom YHVHs Ord til meg, og det lød slik: «Jir'm'jaho, hva ser du?» Jeg svarte: «Jeg ser en stav av våketreet.» <sup>12</sup> Da sa YHVH til meg: «Du har sett rett, for Jeg vil våke over Mitt Ord så Jeg gjennomfører det.»

<sup>13</sup> YHVHs Ord kom til meg for andre gang, og det lød slik: «Hva ser du?» Jeg svarte: «Jeg ser en kokende gryte, og den vender åpningen hit fra nord.» <sup>14</sup> Da sa YHVH til meg: Fra nord skal ulykken bryte løs over alle som bor i landet. <sup>15</sup> For se, Jeg kaller alle folkestammene i rikene i nord, sier YHVH. De skal komme, og hver av dem skal sette opp sin trone ved inngangen til Jeroshalajims porter, mot alle hennes murer hele veien rundt, og mot alle byene i J'hodah. <sup>16</sup> Jeg skal felle Mine dommer over dem for all deres ondskap, fordi de har forlatt Meg, brent røkelse for andre guder og tilbedt sine egne henders verk.

<sup>17</sup> Men du skal spenne beltet om livet og stå fram, og tale til dem alt det Jeg befaler deg. Vær ikke redd for dem, ellers skal Jeg gjøre deg redd for dem. <sup>18</sup> For se, i dag har Jeg gjort deg til en befestet by og til en jernsøyle og til bronsemurer mot hele landet, mot kongene i J'hodah, mot fyrstene der, mot prestene der, og mot folket i landet. <sup>19</sup> De skal stride mot deg, men de skal ikke få overmakten over deg. For Jeg er med deg, sier YHVH, for å utfri deg.

[Til toppen](#)

## Kapittel 2

<sup>1</sup> Igjen kom YHVHs Ord til meg, og det lød slik: <sup>2</sup> Gå og rop i ørene på Jeroshalajim og si: Så sier YHVH: Jeg husker deg, din ungdoms hengivenhet, din brudekjærlighet, hvordan du fulgte Meg i ødemarken, i et land som ikke blir tilsådd.

<sup>3</sup> Ja, hellig var Israel for YHVH, førstegrøden av Hans høst. Alle som ville fortære ham, ble holdt skyldige. Det onde kom over dem, sier YHVH.

[Til toppen](#)

## Mattitjaho

## Kapittel 22

<sup>23</sup> Samme dag kom saddukeere til Ham – det er de som sier at det ikke er noen oppstandelse – og de spurte Ham <sup>24</sup> og sa: «Rabbi, Måshe sa at om en mann dør uten å ha barn, skal hans bror gifte seg med hans kone og slik gi sin bror en etterkommer <sup>5.Mos 25:5</sup>.

<sup>25</sup> Nå var det syv brødre hos oss. Den første døde etter at han hadde giftet seg. Han hadde ikke barn, og etterlot derfor sin kone til sin bror. <sup>26</sup> På samme måte var det også med den andre og den tredje, helt til den syvende. <sup>27</sup> Sist av alle døde også kvinnen. <sup>28</sup> Hvem av de syv skal hun da være kone til i oppstandelsen? For de hadde jo alle hatt henne.»

<sup>29</sup> Jeshoa svarte og sa til dem: «Dere farer vill fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Elåhims kraft. <sup>30</sup> For i oppstandelsen verken gifter de seg eller blir giftet bort, men de er som Elåhims engler i Himmelen. <sup>31</sup> Men når det gjelder de dødes oppstandelse, har dere

ikke lest det som er sagt dere av Elåhim, når Han sier: <sup>32</sup> «Jeg er Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim <sup>2.Mos 3:6</sup>.» Elåhim er ikke de døde Elåhim, men de levendes.»

<sup>33</sup> Og da folkemengden hørte dette, ble de meget forundret over Hans lære. <sup>34</sup> Men da fariseerne hørte at Han hadde fått saddukeerne til å tie, samlet de seg. <sup>35</sup> En av dem, en lovlærd, stilte da et spørsmål for å prøve Ham, og sa: <sup>36</sup> «Rabbi, hva er det største budet i Tårahen?» <sup>37</sup> Jeshoa sa til ham: «Du skal elske YHWH din Elåhim av hele ditt hjerte, og av hele din sjel, og av all din forstand <sup>5.Mos 6:5</sup>. <sup>38</sup> Dette er det største budet i hele Tårahen. <sup>39</sup> Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv <sup>3.Mos 19:18</sup>. <sup>40</sup> Hele Tårahen og profetene henger på disse to budene.»

<sup>41</sup> Mens fariseerne var samlet, spurte Jeshoa dem <sup>42</sup> og sa: «Hva mener dere om Mashijach? Hvem er Han Sønn av?» De svarer Ham: «Av David.»

<sup>43</sup> Han sier til dem: «Hvordan kan da David i Roach haKådesh kalle Ham Herre YHWH når han sier: <sup>44</sup> «YHWH sa til min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter».

<sup>45</sup> Hvis da David kaller Ham Herre YHWH, hvordan kan Han da være hans sønn?

<sup>46</sup> Og ingen var i stand til å svare Ham med et ord. Fra den dagen var det heller ingen som våget å spørre Ham mer.

[Til toppen](#)

## Markus

### Kapittel 12

<sup>18</sup> Noen av saddukeerne – de som sier at det ikke er noen oppstandelse – kom så til Ham. Og de spurte Ham og sa: <sup>19</sup> «Lærer, Måshe har foreskrevet oss at om en manns bror dør og etterlater seg kone, men ikke etterlater seg barn, da skal hans bror ta hans kone og skaffe etterkommere for sin bror <sup>5.Mos 25:5-6</sup>. <sup>20</sup> Nå var det syv brødre. Den første tok seg en kone, og da han døde, hadde han ingen barn. <sup>21</sup> Og den andre tok henne, og han døde. Heller ikke han hadde barn. Og slik var det også med den tredje. <sup>22</sup> Slik hadde alle syv brødrene henne som ektefelle uten å få barn. Sist av alle døde også kvinnen. <sup>23</sup> I oppstandelsen, når de oppstår, hvem av dem skal hun så tilhøre? For alle syv har vært gift med henne.»

<sup>24</sup> Jeshoa svarte og sa til dem: «Er det ikke derfor dere farer vill, fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Elåhims kraft? <sup>25</sup> For når de står opp fra de døde, verken gifter de seg eller blir giftet bort, men de er som englene, de som er i Himmelen. <sup>26</sup> Men når det gjelder de døde, at de oppstår, har dere ikke lest i Moseboken, om tornebusken, hvordan Elåhim talte til ham og sa: «Jeg er Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim? <sup>2. Mos. 3:6</sup>» <sup>27</sup> Elåhim er ikke de døde Elåhim, men de levendes Elåhim. Dere farer jo fullstendig vill.»

<sup>28</sup> Så kom en av de skriftlærde. Han hadde hørt dem samtale med hverandre, og forsto at Han svarte dem godt. Derfor spurte han Ham: «Hvilket er det første av alle bud?» <sup>29</sup> Jeshoa

svarte ham: «Det første av alle budene er: Hør, Israel, YHVH vår Elåhim, YHVH er Én. (Sh'ma Israel YHVH Elåhejno, YHVH echad) <sup>5. Mos 6:4</sup>. <sup>30</sup> Og du skal elske YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din forstand og av all din kraft. Dette er det første budet.

<sup>31</sup> Og det andre, som er likt det, er dette: Du skal elske din neste som deg selv. Det er ikke noe annet bud som er større enn disse.» <sup>32</sup> Så sa den skriftlærde til Ham: «Det er rett, Rabbi, Du har talt sannheten, for det er én Elåhim, og det er ingen andre enn Ham. <sup>33</sup> Og å elske Ham av hele hjertet, med all forstand, av hele sjelen, og av all kraft, og å elske sin neste som seg selv, er mer enn alle brennoffer og slaktoffer.» <sup>34</sup> Da Jeshoa så at han svarte klokt, sa Han til ham: «Du er ikke langt borte fra Elåhims rike.» Men etter dette våget ingen å spørre Ham.

<sup>35</sup> Så tok Jeshoa til orde og sa mens Han underviste i templet: «Hvordan kan de skriftlærde si at Mashijach er Davids Sønn?

<sup>36</sup> For David selv sa i Roach haKådesch: «YHVH sa til min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter.» <sup>37</sup> David selv kaller ham jo for Herre. Hvordan kan Han da være hans Sønn?» Og den store folkeskaren hørte gjerne på Ham.

[Til toppen](#)

**Lukas**

## **Kapittel 20**

<sup>27</sup> Deretter kom noen av saddukeerne til Ham – det er de som forneker at det er noen oppstandelse – og de spurte Ham: <sup>28</sup> «Lærer, Måshe har foreskrevet oss at hvis en manns bror dør og broren har en kone og han dør barnløs, da skal hans bror gifte seg med enken og gi sin bror etterkommere <sup>5. Mos 25:5</sup>. <sup>29</sup> Nå var det syv brødre. Den første tok seg en kone og døde uten barn. <sup>30</sup> Og den andre tok henne til kone, og også han døde barnløs. <sup>31</sup> Så tok den tredje henne, og på samme måte gjorde alle syv. Men de etterlot seg ingen barn da de døde. <sup>32</sup> Sist av alle døde kvinnen også. <sup>33</sup> Hvem blir hun kone til i oppstandelsen? Alle syv hadde henne jo som kone.»

<sup>34</sup> Jeshoa svarte og sa til dem: «Denne tidsalders barn gifter seg og blir gitt til ekte. <sup>35</sup> Men de som er holdt verdige til å få del i den kommende verden og i oppstandelsen fra de døde, verken gifter seg eller blir giftet bort. <sup>36</sup> De kan heller ikke dø mer, for de er lik englene og er Elåhims barn, siden de er oppstandelsens barn.

<sup>37</sup> Men også Måshe har vist i avsnittet om den brennende busken at de døde blir reist opp, da han kalte YHVH for Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim <sup>2. Mos 3:6</sup>. <sup>38</sup> For Elåhim er ikke de døde Elåhim, men de levendes, for de alle lever for Ham.»

<sup>39</sup> Da svarte noen av de skriftlærde og sa: «Lærer, Du har talt godt.» <sup>40</sup> Men etter det våget de ikke å spørre Ham om noe mer. <sup>41</sup> Han sa til dem: «Hvordan kan de si at Mashijach er

David's Sønn? <sup>42</sup> Nå sier David selv i Salmenes bok: YHWH sa til Min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, <sup>43</sup> til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter <sup>Salm 110:1</sup>.

<sup>44</sup> David kaller Ham altså Herre. Hvordan kan Han da være hans Sønn?»

[Til toppen](#)

## Apostlenes gjerninger

### Kapittel 3

<sup>12</sup> Da Shimån så det, vendte han seg til folket og sa: Israelittiske menn, hvorfor er dere så forundret over dette? Eller hvorfor stirrer dere slik på oss, som om det var i vår egen kraft eller gudsfrykt vi hadde fått denne mannen til å gå? <sup>13</sup> Avrahams, Jitzchaks og Ja'akåvs Elåhim, våre fedres Elåhim <sup>2.Mos 3:6, 15</sup>, har herliggjort sin Tjener Jeshoa, Han som dere overga og fornektet overfor Pilatos, som var fast bestemt på at han ville løslate Ham. <sup>14</sup> Men dere fornektet Den Hellige og Rettferdige, og ba om at en morder måtte bli frigitt for dere. <sup>15</sup> Og Livets Fyrste drepte dere, Han som Elåhim oppreiste fra de døde og som vi er vitner om.

[Til toppen](#)

## Apostlenes gjerninger

### Kapittel 5

<sup>27</sup> Og da de hadde hentet dem, stilte de dem foran Rådet. Og øverstepresten spurte dem <sup>28</sup> og sa: «Ga ikke vi dere streng ordre om at dere ikke skulle undervise i Dette Navnet? Og se, dere har fylt Jeroshalajim med deres lære, og dere har til hensikt å føre Denne Mannens blod over oss!»

<sup>29</sup> Men Shim'ån og de andre apostlene svarte og sa: «Vi skal lyde Elåhim mer enn mennesker. <sup>30</sup> Våre fedres Elåhim <sup>2. Mos 3:15</sup> oppreiste Jeshoa, Ham som dere drepte ved å henge Ham på et tre <sup>5.Mos 21:22, 23</sup>. <sup>31</sup> Ham har Elåhim opphøyet ved sin høyre hånd til å være Fyrste og Frelser <sup>Salm 110:1</sup>, for å gi Israel omvendelse og tilgivelse for syndene. <sup>32</sup> Og vi er Hans vitner om alt dette som har hendt, og det er også Roach haKådesch, som Elåhim har gitt til dem som lyder Ham.»

[Til toppen](#)

## Apostlenes gjerninger

### Kapittel 7

<sup>17</sup> Men da det nærmet seg tiden for det løftet som Elåhim hadde sverget til Avraham, vokste folket og ble stort i Mitsrajim, <sup>18</sup> helt til en annen konge sto fram, en som ikke kjente Jåsef <sup>2.Mos 1:7-8</sup>. <sup>19</sup> Denne mannen behandlet vårt folk sveikefullt, undertrykte våre forfedre og fikk dem til å sette ut de nyfødte barna, slik at de ikke skulle leve opp.

<sup>20</sup> På denne tiden ble Måshe født, og han var til behag for Elåhim. Og han ble oppfostret i sin fars hus i tre måneder. <sup>21</sup> Men etter at han var satt ut, tok paråhs datter ham opp og

fostret ham opp som sin egen sønn. <sup>22</sup> Og Måshe ble opplært i all egypternes visdom, og ble mektig i ord og gjerninger.

<sup>23</sup> Da han var førti år gammel, ble det lagt på hans hjerte å besøke sine brødre, Israels barn.

<sup>24</sup> Og da han så en av dem lide urett, forsvarte han ham og hevnet ham som ble undertrykt, og han slo egypteren i hjel. <sup>25</sup> Han tenkte nemlig at hans brødre skulle forstå at Elåhim ville gi dem frelse ved hans hånd, men de forsto ikke det. <sup>26</sup> Og den neste dagen så han dem slåss. Og han prøvde å forlike dem ved å si: «Menn, dere er brødre. Hvorfor gjør dere urett mot hverandre?» <sup>27</sup> Men han som gjorde urett mot sin neste, skjøv ham vekk og sa: «Hvem gjorde deg til hersker og dommer over oss?» <sup>28</sup> Du vil vel ikke drepe meg, slik du drepte egypteren i går? <sup>2.Mos 2:14</sup>» <sup>29</sup> På grunn av dette svaret flyktet Måshe og ble boende som fremmed i landet Midjan, der han fikk to sønner.

<sup>30</sup> Og da førti år var gått, åpenbarte YHVHs Engel seg for ham i flammende ild i en tornebusk. Det var i ørkenen ved Sinaifjellet <sup>2.Mos 3:1-2</sup>. <sup>31</sup> Da Måshe så den, undret han seg over synet. Og da han gikk nærmere for å se, kom YHVHs røst til ham, <sup>32</sup> som sa: «Jeg er dine fedres Elåhim, Avrahams Elåhim, Jitzchaks Elåhim og Ja'akåvs Elåhim.» Og Måshe skalv og våget ikke å se på. <sup>33</sup> Og YHVH sa til ham: «Ta sandalene av dine føtter, for stedet der du står, er hellig jord. <sup>34</sup> Jeg har sannelig sett undertrykkelsen av Mitt folk som er i Mitsrajim. Jeg har hørt deres klage og er kommet for å utfri dem. Og kom nå, Jeg vil sende deg til Mitsrajim <sup>2.Mos 3:6-10</sup>.»

<sup>35</sup> Denne Måshe som de forkastet da de sa: «Hvem har gjort deg til høvding og dommer?», er den som Elåhim sendte til å være både høvding og befrier ved den Engels hånd som åpenbarte seg for ham i tornebusken. <sup>36</sup> Måshe førte dem ut etter at han hadde gjort under og tegn i landet Mitsrajim, i Rødehavet (Jam-Sof) og i ørkenen i førti år.

[Til toppen](#)

## Apostlenes gjerninger

### Kapittel 22

<sup>12</sup> En som het Chanan-jah, en gudfryktig mann etter Tårahen, som hadde godt vitnesbyrd blant alle fra J'hodah som bodde der, <sup>13</sup> kom så til meg. Og han sto der hos meg og sa til meg: «Bror Shaol, motta synet ditt!» Og i samme stund så jeg opp på ham. <sup>14</sup> Så sa han: «Våre fedres Elåhim har utvalgt deg, for at du skal kjenne Hans vilje og se Den Rettferdige og høre røsten fra Hans munn. <sup>15</sup> For du skal være Hans vitne for alle mennesker om det du har sett og hørt. <sup>16</sup> Og nå, hva venter du på? Stå opp å rens deg og få vasket bort syndene dine, idet du påkaller YHVHs navn <sup>Joel 3:5</sup>.»

[Til toppen](#)

## Apostlenes gjerninger

### Kapittel 24

<sup>14</sup> Men dette bekjenner jeg for deg, at etter den Veien som de kaller en sekt, tjener jeg mine fedres Elåhim på den måten at jeg tror alt det som er skrevet i Tårahen og i profetene. <sup>15</sup> Jeg har det håp til Elåhim, som også disse selv venter på, at det skal finne sted en oppstandelse av de døde, både av de rettferdige og de urettferdige. <sup>16</sup> Siden det er slik, legger jeg selv alltid vinn på å ha en uskadd samvittighet overfor Elåhim og mennesker.

[Til toppen](#)

## 1. Korinterne

### Kapittel 14

<sup>18</sup> Jeg takker min Elåhim, jeg taler mer i tunger enn dere alle. <sup>19</sup> Men i menigheten vil jeg heller tale fem ord med min forstand, så jeg også kan lære andre, enn ti tusen ord i en tunge.

<sup>20</sup> Søsken, vær ikke barn i forstand, men vær småbarn i ondskap! I forstand skal dere være modne. <sup>21</sup> I Tårahen er det skrevet: Ved mennesker med andre tunger og andre lepper vil Jeg tale til dette folket. Og heller ikke da skal de høre på Meg, sier YHVH <sup>Jes 28:11</sup>.

<sup>22</sup> Derfor er tunger til et tegn, ikke for dem som tror, men for de vantro. Men profetien er ikke for de vantro, men for dem som tror. <sup>23</sup> Hvis altså hele menigheten kommer sammen på samme sted, og alle taler med tunger, og det kommer inn noen som er ukyndige eller vantro, vil de ikke da si at dere er fra forstanden? <sup>24</sup> Men om alle taler profetisk og en vantro eller en ukyndig kommer inn, blir han overbevist av alle, han blir dømt av alle. <sup>25</sup> Og slik blir alt det som er skjult i hans hjerte, avslørt. Og så vil han falle ned på sitt ansikt, og han vil tilbe Elåhim og vitne at Elåhim er sannelig iblant dere.

[Til toppen](#)

## Hebreerne

### Kapittel 11

<sup>23</sup> Ved tro ble Måshe gjemt av sine foreldre i tre måneder etter at han var født, fordi de så at han var et vakkert barn. Og de fryktet ikke kongens befaling.

<sup>24</sup> Ved tro nektet Måshe da han var blitt stor, å kalles sønn av paråhs datter. <sup>25</sup> Han valgte heller å lide ondt sammen med Elåhims folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden. <sup>26</sup> Han holdt Mashijach vanære for en større rikdom enn skattene i Mitsrajim. For han så fram til lønnen.

[Til toppen](#)